

Bosý boss Pavel Ryba

Mince s příběhem
**Kanadská fauna -
objevte něžnou stránku přírody**

Naši lidé
Tomáš Míča

Rozhovor
**Největší jistotou v životě je, když
se dokážete o sebe postarat sami**

Editorial

Vážení klienti, rok 2019 byl pro naši společnost zatím nejúspěšnějším v historii. Chtěl bych vám proto touto cestou poděkovat za důvěru, kterou jste v nás vložili, a našim zaměstnancům a spolupracovníkům děkuji za jejich poctivý a profesionální přístup. Velice si cením také vysoké účasti na našich vzdělávacích akcích. Právě díky vám všem máme velký prostor k prohlubování znalostí a povědomí o investicích do drahých kovů a cyklech bohatství.

V lednovém vydání magazínu vám přinášíme skvělý rozhovor s naším obchodním ředitelem a jedním ze zakladatelů firmy Pavlem Rybou. Představíme vám ho jako člověka s jasnou vizí a pevnými životními hodnotami. Dozvíte se, jaký je jeho pohled na současnou ekonomiku, politiku i stav společnosti. Hlavní téma se zamýšlí nad rozporuplnou politikou centrálních bank. Na jednu stranu dělají vše pro to, aby znehodnotily národní měny, na druhou se masivně zajišťují zlatem. Tedy až na tu českou, která jako jedna z mála zlato postupně rozprodává. I proto je velmi důležité, abychom si své úspory prostřednictvím zlata a stříbra ochránili sami.

Představíme vám také klíčového člověka ve vedení Golden Gate, finančního ředitele Tomáše Miču, a Gabča Milfortová vám poradí, jak vyzrát na novoroční výzvy. Nechybí ani mince s příběhem, které vás tentokrát seznámí s jemnější stránkou úchvatné kanadské přírody.

Milí klienti a spolupracovníci, přeji vám zajímavý, úspěšný rok 2020. Hodně zdraví, štěstí. Ať se jednotlivci cítí svobodní a nezávislí, mají odvahu a prostor dělat správné věci, realizovat svoje plány a žít svoje vize a sny. Ať

v rodinách panují výborné vztahy a pohoda, v týmech spolupráce, jednota, zdravá diskuse, shoda a skvělá vítězná nálada.

Čtení plné inspirace pro vaše investice vám přeje

Libor Brůna
předseda představenstva
GOLDEN GATE CZ

Kalendář nadcházejících akcí Golden Gate

Dům, který postavilo stříbro

21. ledna – Praha
VŠE, náměstí W. Churchilla 4

22. ledna – Písek
ZŠ Edvarda Beneše, Mírové nám. 1466

4. února – Plzeň
ZČU, Univerzitní 2795/26

26. února – Most
VŠFS Most, Pionýrů 2806

Proč se teď tolik mluví o krizi? A co kdyby přišla?

(přednáška Mgr. Ing. Dominika Stroukala, Ph.D.)

11. února – Zlín
Univerzita Tomáše Bati, Štefánikova 5670

Číslo měsíce

18 %

činí zhodnocení zlata
v korunách za rok 2019.

Citát měsíce

„Zeptejte se kohokoli v Německu, co pro něj znamená zlato, a nejčastěji vám odpoví, že je to synonymum pro trvalou hodnotu a ekonomickou prosperitu. Když se zeptáte nás v Bundesbank, co pro nás znamenají zlaté rezervy, řekneme vám, že je to hlavní kotva, o kterou se opírá důvěra ve vnitřní hodnotu naší rozvahy.“

Uvádí německá centrální banka ve své publikaci Německé zlato.

Vítejte v nové pražské kanceláři!

Návštěvu naší další pobočky v Praze můžete spojit s příjemnou procházkou v centru.

Nachází se v malebném Novém Městě v historickém domě U Nováků v ulici V Jámě 699/5. Kancelář vede oblastní vedoucí Jana Mages.

„Nejdříve jsem ani netušila, k jak zajímavým prostorám jsem se vlastně úplně náhodou dostala. A pak mě ohromil genius loci a tomu místu jsem zcela propadla. Když jsem si kanceláře pronajímala, nebylo nás ani pět. Pamatuji si, že jsem vyprávěla Pavlu Rybovi, jak se těším, až budou kanceláře plné lidí. A že se jich na 150 m² vejde dost. Naše pobočka má téměř neomezenou kapacitu k rozvoji obchodní sítě i péče o klientelu, má jednu velkou zasedací místnost a čtyři menší. Víím, že už nebude potřeba hledat jiné místo,“ představuje Jana svou kancelář.

Secesní dům U Nováků je zajímavou památkou. Byl postaven v letech 1902 a 1903 na místě domu řezníka Vodičky. Jako první obchodní dům v Praze ho navrhl architekt Osvald Polívka. Dům se skládá z hlavní budovy a dalších šesti pětipatrových křídel, spojených mezi sebou systémem pasáží a dvoran. Pasáž je druhou nejstarší v Praze. Průčelní fasáda domu vyniká barevností. Mozaiku s utopickým motivem souzvuku života, společnosti a přírody navrhl malíř a grafik Jan Preisler. Zajímavostí také je, že v části budovy ústící do ulic Vodičkovy a V Jámě mezi lety 1929–1938 působil Osvobozené divadlo s autorským duem Jiřím Voskovcem a Janem Werichem. Časem bylo přejmenováno na divadlo ABC, které se zde nachází dodnes.

Kvalitní síť kanceláří je pro nás důležitá kvůli budoucí expanzi trhu i pro pozdější zpětný odprodej kovů.

Můžeme se pochlubit největším počtem regionálních kanceláří na českém trhu s investičními kovy. Kromě pražských poboček nás najdete v Brně, Plzni, Českých Budějovicích, Písku, Mladé Boleslavi, Kolíně, Sedlčanech, Chomutově, Teplicích, České Kamenici, Ústí nad Orlicí, Otrokovicích, Táboře a v Jihlavě.

Budte jako centrální banky! Nevěřte penězům a jistěte se zlatem

Zlato se v uplynulém roce 2019 stalo jednou z nevyvážnějších investic. Jedním z faktorů, které měly na jeho cenu vliv, byla politika centrálních bank. Na jednu stranu tvůrci měnové politiky dále snižují hodnotu peněz za pomoci nízkých úroků a nákupu dluhopisů, na druhou se chrání zlatem. A ve velkém.

Asi největším hybatelem trhů je americká centrální banka (FED). V loňském roce změnila kurz a třikrát snížila úrokové sazby ve snaze pomoci domácí ekonomice. Banka tak podlehla tlaku prezidenta Donalda Trumpa, který potřebuje oslabit dolar kvůli výhodnějšímu postavení v obchodních válkách. Ještě volnější přístup k měnové politice má Evropská centrální banka (ECB), která drží úroky na nule dlouhodobě a v nejbližší době na tom nehodlá nic změnit.

Přesto, nebo možná právě proto řada světových bank navyšuje podíl zlata na úkor dolarových nebo eurových rezerv. „Všechno má své riziko – a je jedno, jestli jde o akcie, nebo dluhopisy. Když jde vývoj nepříznivým směrem, ceny klesají. Jediné, co si udržuje svoji hodnotu bez ohledu na všechny krize, je zlato. Zlato je dokonalé, je kotvou důvěry ve finanční systém. Pokud se celý systém zhroutl, zásoba zlata je základem, díky němuž lze začít znovu. Zlato poskytuje důvěru v sílu centrální banky, přináší pocit bezpečí,“ uvádí Nizozemská centrální banka na svých webových stránkách. Není divu, za posledních 20 let stoupla cena zlata pětikrát.

Pohled centrálních bankéřů na žlutý kov výrazně změnila poslední krize. V roce 2012 podle údajů Světové rady pro zlato (WGC) centrální banky nakoupily víc zlata než za předcházejících 50 let, konkrétně 534,6 tuny.

Čisté nákupy centrálních bank se tak na celkové poptávce po fyzické komoditě podílely 12 procenty, v roce 2018 se už jejich podíl na celkovém trhu se zlatem vyšplhal k 15 procentům, když nakoupily 656,3 tuny. Údaje za rok 2019 ještě nejsou kompletní, ale za první tři čtvrtletí si banky připsaly do rezerv 547,5 tuny, rekord tedy může být snadno překonán.

Nikdo neprodává

Koncem července 2019 vydala bez většího zájmu médií ECB prohlášení, podle kterého neprodlouží Smlouvu o zlatě mezi centrálními bankami, která platila v posledních 20 letech. „Dohoda o zlatě předních evropských centrálních bank nebude prodloužena. Signatáři již nevidí žádný smysl ve formální dohodě, neboť trh se rozvinul a uzrál,“ uvedla ECB s tím, že „zlato zůstává důležitým prvkem peněžních rezerv“.

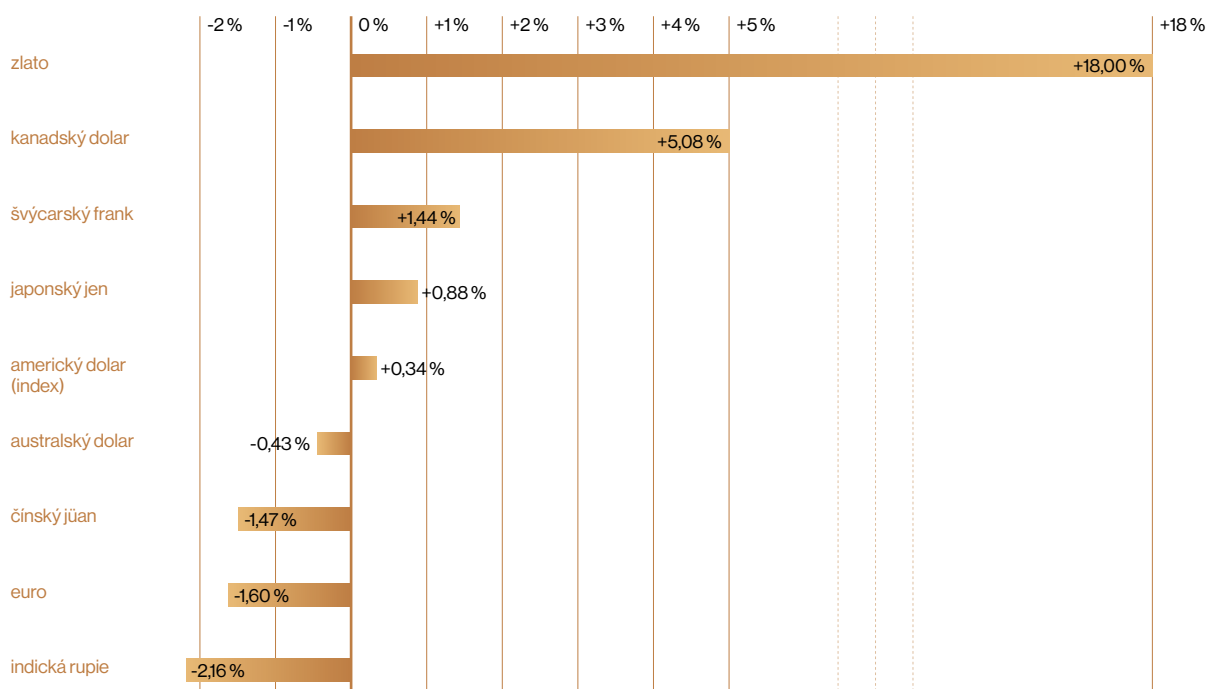
Smlouva mezi národními bankami eurozóny, švédskou a švýcarskou centrální bankou byla uzavřena v roce 1999 a měla zabránit tomu, aby jednotlivé banky prodávaly větší objem zlata, což by mohlo způsobit výkyvy na trhu se zlatem a vysokou volatilitu. Dnes je však situace na trhu se zlatem zcela odlišná. Cena zlata od té doby vzrostla na pětinasobek a podepsané centrální banky již celou dekádu zlato neprodávaly. Mnohem

častěji se naopak staly kupci zlata. Sama ECB pak vlastní zlato za 389,765 miliardy dolarů (k 31. prosinci 2018).

Za oživeným zájmem o zlato nejsou jen uplynulá krize a vidina rostoucí ceny zlata. Státy, stejně jako ostatní investoři se chtějí vyhnout záporným úrokovým sazbám a negativním výnosům, které nesou investice do státních dluhopisů vyspělých zemí. Podle expertů má zlato v bilancích centrálních bank novou roli. Především největší kupci poslední dekády – Čína a Rusko – se chtějí zlatem zbavit závislosti na americkém dolaru.

Nejvyšší nominální cenu zatím mělo zlato v roce 2011, když dosáhlo takřka na 1800 dolarů za trojskou unci. S uklidněním situace ve světové ekonomice se ustálila i situace na trhu se zlatem. Rok 2016 však obavy opět oživil – brexit, zvolení Donalda Trumpa prezidentem, obchodní a měnové války, nárůst protekcionismu, rostoucí dluhy zemí, extrémně nízké úrokové sazby, to vše přispělo k opětovnému růstu cen. Přestože se nyní cena zlata na světovém trhu pohybuje blízko 1600 dolarů za unci, mnohé prognózy budoucího vývoje ji vidí ještě podstatně vyšší než v dobách poslední krize. Zlato bylo hodnotou v minulosti a je více než zřejmé, že si ji uchovává i pro budoucnost. A vědí to i centrální banky, které přitom svojí měnovou politikou dělají všechno pro to, aby „obyčejné peníze“ na hodnotě postupně ztrácely.

Jak se v roce 2019 dařilo měnám velkých ekonomik a jak zlatu
Zdroj:
www.visualcapitalist.com

Největší jistotou v životě je, když se dokážete o sebe postarat sami

Foto: Tereza Šobrová

O tom, kdo je vizionář, většinou rozhoduje až historie. Pavel Ryba se ale tomuto označení hodně blíží. Obchodní ředitel, hlavní analytik a jeden ze zakladatelů Golden Gate podniká s jasnou vizí, zastává pevné hodnoty a nebojí se vyslovit i nepopulární názory. Podnikání je podle něj cestou ke svobodě a způsobem, jak pozitivně ovlivnit celou společnost.

Jste velkým propagátorem podnikání. Byl jste vůbec někdy zaměstnaný?

Ne, nikdy, už od 15 let, kdy jsem si začal vydělávat, to pro mě bylo nemyslitelné. Nikdy jsem nebyl zaměstnaný ani minutu. Potřebuju mít možnost řídit si svůj život, rozhodovat o něm a aktivně ho tvořit. Navíc mi už během brigád připadalo naprosto neetické a nesmyslné pracovat podle hodinové sazby, kde se nepočítá výkon, ale doba strávená v práci.

Postupně jsem si uvědomil, že lidé v zaměstnaneckém poměru hledají hlavně jistoty, jsou proto ochotni se mnohých svobod vzdát výměnou za „jistý“ plat. Tou největší jistotou v životě ale je fakt, že se dokážete o sebe postarat sami. Podnikání sice zpočátku není úplně konformní a nese s sebou rizika. Pokud se ale naučíte přijmout odpovědnost, zvýšíte si kompetence a vzděláváte se, naučíte se o sebe postarat. Získáte mnohé konkurenční výhody oproti ostatním. A v tom vidím jednu z velkých jistot, které v životě máte.

Jaké byly vaše začátky?

Začal jsem podnikat hned, ještě při škole, jak to jen šlo. Měl jsem to ohromné štěstí, že jsem se od střední školy živil v podstatě sám. Miluju svobodu a pravidla na středoškolském „postkomunistickém“ internátu začátkem devadesátých let se s mou představou o životě naprosto neslučovala. Brzy jsem k nevelkému potěšení rodičů změnil školu a odešel bydlet na privát do Prahy s tím, že rozdíl v nákladech na život mezi internátem a privátem si zaplatím sám. Za to jim dodnes děkuju, naučil jsem se díky tomu postarat sám o sebe už velmi brzy. Ještě při škole jsem si udělal živnostenský list na zahradnické práce. Byla to ale práce velmi fyzicky náročná a věděl jsem, že ji nemůžu dělat do sedmdesáti. Udržet se v tomto oboru by navíc znamenalo vydat se cestou velké firmy, což znamená závislost na zakázkách státu nebo veřejné správy. To je způsob podnikání často spojený s různými dotacemi a zákulisními hrami, které mi jsou v zásadě odporné.

Pak jste ale rozjel jiné podnikání, které se tak úplně nepodařilo...

Před Golden Gate jsem měl velkoobchod. Specializovali jsme se na izolace a měděné trubky používané pro chladírenský a klimatizační průmysl a zasáhla nás velmi tvrdě ekonomická krize v letech 2008–2010. V té době

Jednou za několik desetiletí nevyhnutelně dochází k hlubokým krizím systému a myslím si, že jsme k tomu velmi blízko.

jsem ještě nebyl mnoho zkušený, neřídil jsem dobře rizika a důsledkem kolapsu finančních trhů, poklesu ceny mědi a druhotné platební neschopnosti jsem přišel o velké peníze. Nakonec to byla skvělá zkušenost, protože mě naučila lépe pochopit systém a chovat se odpovědněji. Začal jsem zkoumat, proč se to vlastně stalo, a přes ekonomické teorie mě to nakonec dovedlo právě ke zlatu. Krize minulé, i ta budoucí, úzce souvisela s nynějším nastavením měnového systému.

Je něco, co byste 18letému Pavlu Rybovi poradil, aby dělal lépe?

Když nad tím přemýšlím, tak lépe se dala udělat spousta věcí. Ale i když jsem udělal řadu chyb, nejsem typ člověka, který by se ohlížel, litoval a tesknil. Minulost nelze změnit, můžeme se z ní pouze poučit. Myslím si však, že jsme velmi schopní aktivně ovlivňovat a tvořit svou budoucnost. Všechny věci, které jsme v životě zažili, nás mohou někam posunout. Jestli je to nahoru, nebo dolů, už záleží na nás. Ze všeho se můžeme poučit. Pokud se otáčím, tak jen proto, abych se poučil. Abych se stal lepším člověkem a dosáhl posunu.

Čím jste chtěl být jako malý kluk?

Chtěl jsem učit. Ale abych byl učitelem, musel bych být zaměstnanec a musel bych mít vysokou školu, a tu mi přišlo úplně zbytečné studovat. Na konci střední školy jsem již měl rozjíždějící se firmu, na tu dobu jsem vydělával pěkné peníze a představa pětiletého studia na vysoké škole, kdy se budu učit spoustu pouze teoretických informací (představte si osnovy vysokých škol v druhé polovině devadesátých let), mě naprosto děsila. Viděl jsem ušlý zisk, o který přijdu tím, že nebudu moci plně podnikat, a k tomu ještě potom „jistoty“ v zaměstnanec-kém poměru s učitelským platem, se kterým neuživím ani rodinu. Proto jsem tuto cestu zavrhl.

To je celkem zvláštní, většinou se vysokoškolské vzdělání považuje za nejvyšší metu.

Rodiče byli zklamaní, říkali, že mám na vysokou školu hlavu. Ale jako podnikatel většinou nepotřebujete vysokoškolské vzdělání. V korporátním světě naopak ano. Náš systém vychovává zaměstnance a je stavěný tak, aby jich bylo co nejvíce. Zaměstnanci jsou nejméně svobodná skupina s nejvyššími daňovými odvody. V dnešní době snadné dostupnosti informací je cennější dovedností umět si fakta dávat do souvislostí, dokázat je vyhodnotit. Důležitější je umět tvořit, komunikovat a spolupracovat s lidmi. Dnes se mi ale můj sen o učení paradoxně plní, protože přes 80 procent mé práce spočívá právě ve vzdělávání druhých a lektorské činnosti. Přednáším i na vysokých školách. Učím, jak podnikat, jak být úspěšný, jak se starat o portfolio klientů, jak pochopit

ekonomické principy i zákonitosti a využít je ve svůj prospěch při správě majetku.

Jednou z důležitých vzdělávacích akcí Golden Gate je Vyšehradské fórum. Letos byla hlavním tématem rostoucí politizace peněz. Myslíte si, že se bude vliv politiky na peníze prohlubovat?

Je jasné, že současný systém většiny politiků, bankéřů a jiných velkých hráčů vyhovuje. Ostatně jsou jeho tvůrci, je konstruovaný přesně dle jejich potřeb a motivů. Zájmem elit není systém změnit, ale udržet ho co nejdéle při životě. Dříve, když existoval klasický zlatý standard, nešlo uměle fixovat s penězi, jejich nabídkou a kvalitou. Když jste si v roce 1800 schovali dolar, tak v roce 1900 jste si za něj mohli koupit dvojnásobek zboží. Produktivita rostla, inflace téměř neexistovala, kupní síla peněz tudíž rostla a spolu s úsporami rostla i životní úroveň. Když jste totéž udělali v roce 1900 (roku 1913 vzniká FED – pozn. red.), tak jste si v roce 2000 za jeden dolar koupili 30× méně. Dolar za tu dobu ztratil zhruba 97 procent kupní síly. Explodovala peněžní zásoba, kvalita peněz se snížila, a tím i hodnota našich úspor. Žijeme v prostředí iluzorního bohatství postaveného na dluhu.

Jak o tom mluvil profesor Šíma, tento systém vysává kapitál od pracujících směrem k tvůrcům systému. Aby lidé přešli od zpolitizovaných měn k alternativám, jako jsou zlato nebo kryptoměny, muselo by se ve společnosti něco stát. Bohužel ke změně nedojde jenom proto, že začneme být rozumní. Ke změně nás donutí neudržitelnost tohoto systému přes bolestnou fázi.

Jak moc je podle vás pravděpodobné, že krize v nejbližších desetiletích nenastane, protože centrální banky udrží systém v chodu za cenu nízkého růstu?

Je otázka, co všechno unese krize důvěry. Možnost dlouhodobé stagnace je samozřejmě reálná. V mnohých ohledech jde o ještě horší scénář než samotná krize, protože se tím odsuzujeme k postupnému úpadku a chudnutí. Krize paradoxně působí jako něco, co ekonomiku očistí. Zkrachuje ten, kdo je neproduktivní, kdo se nechoval odpovědně, kdo jen parazitoval na systému. Ten, kdo je efektivnější, schopnější a má skutečnou přidanou hodnotu, nakonec zabere jeho tržní podíl. Dlouhodobě to zvýší udržitelnost ekonomického růstu a prosperity. Ale jednou za několik desetiletí nevyhnutelně dochází k hlubokým krizím systému a myslím si, že jsme k tomu velmi blízko.

Nestává se vám, že vaše vyhraněné názory ostatní lidi dráždí?

Je pravda, že občas říkám věci, které nejsou populární, nebo politicky nekorektní, ale myslím si, že pokud je váš

názor podepřený mnoha fakty, v souladu s historickými, společenskými a ekonomickými souvislostmi, tak máte povinnost vyslovit nahlas to, co je správné, a označit to, co je špatné. Moje názory mohou být nepopulární i v práci. Jsou lidé, kterým je nepříjemné, když nesprávné chování pojmenuju a označím za špatné.

Myslím si ale, že je to moje profesní a osobní odpovědnost. Každý by podle mě takhle měl jednat, kdybychom byli k sobě všichni navzájem otevření a zastávali se pevných hodnot a zásad, tak dnes možná nemáme takové politiky, kteří dělají věci, které jsou ještě „legální“, ale jsou jednoznačně neetické.

Čím to podle vás je, že politika v Evropě prožívá takovou krizi hodnot?

Řadu voličů tvoří lidé, kteří nechtějí odpovědnost. Mnoho se nevzdělávají, nebo se vzdělávají jen úzce ve svém oboru a chybí jim širší rozhled. Málo čtou, a pokud něco, tak věci, které nejdou do větší hloubky tématu. Navíc dnešní ateistická společnost zažívá úpadek morálky a hodnot. V době, kdy větší část společnosti ztratila úctu k tradicím a společnost se změnila v ateistickou, či spíše „něcoistickou“ („něco je, ale ne někdo“), tak taková společnost se jako celek hůře orientuje v životě a společenských změnách. Víra ve Stvořitele a vazba k tradicím lidem pomáhala se v životě lépe orientovat. To dnes chybí. Je povoleno téměř vše, pokud to není zákonem přímo zakázáno. Velká část populace má podle Maslowovy pyramidy pouze základní potřeby, tedy najíst se, napít, rozmnožit se a eliminovat strach a nejistotu. Politici jsou velmi šikovní a chytří, mají týmy profesionálů a populistické strany napříč celým světem umí dokonale pracovat s bazálními potřebami klientů, tedy voličů. Dají jim sociální dávky, koblíhy zdarma, zkrátka si je koupí za laciné sliby a rozdané peníze. V ekonomice však něco jako oběd zdarma neexistuje. Vše zaplatíme. Buď vyššími daněmi, nebo častěji inflací.

Možná jen lidé chtějí věřit tomu, že politik vyřeší jejich problémy.

Velká část populace není ochotna převzít odpovědnost za svůj život. Proto věří svým „vůdcům“. Četl jsem teď několik studií o tom, že většina lidí necinkala v listopadu 1989 klíči proto, že by toužila po liberální demokracii. Pouze se chtěli mít ekonomicky lépe. Dnes se lidé nabyté svobody opět dobrovolně vzdávají. Volí polototalitní populistické strany, které se nechovají odpovědně, ale lidé s tím problém nemají, protože jejich životní úroveň roste a konflikt hodnot neřeší (nejsou hodnotově ustáleni). To je něco, co se musí změnit. Čím více lidí převezme odpovědnost za svůj život a své nejbližší okolí, tím budeme svobodnějším a bohatším národem.

Zaměstnanci jsou nejméně svobodná skupina s nejvyššími daňovými odvody.

Pavel Ryba

Jeden ze zakladatelů Golden Gate. Vždy se zajímal o ekonomiku, investice a obchod, který se stal hlavním pilířem jeho profesního života. Přípravuje ekonomické analýzy a přednáší na firemních workshopech. Na pražské VŠE a dalších vysokých školách vystupuje se svou velmi úspěšnou přednáškou Cykly bohatství. „Jsem pyšný na to, že jsme díky Golden Gate dokázali investování do zlata přiblížit i obyčejným lidem.“

Jaká by tedy měla být role politiků?

Měl by to být někdo, kdo pomůže vytvořit co nejtržnější a nejrovnější prostředí. Poskytne právní a technické zázemí podnikatelům, tedy skutečným vizionářům, kteří společnost posouvají dopředu. Drtivá většina politiků není na svých místech proto, aby sloužila voličům.

Je naivní očekávat, že se o nás budou zajímat nebo nám naslouchat. Ten, kdo je opravdu schopný a chce přispívat k blahu společnosti, tak podniká, vytváří nová pracovní místa, realizuje vize. Podnikatelé (ne dotační podvodníci) jsou strůjci pokroku. Jím vděčíme za růst produktivity, a tím i reálnému růstu životní úrovně. Tvoří firemní kulturu, kde kultivují osobnosti svých lidí. To je nejlepší způsob, jakým můžete posloužit společnosti.

Máte nějaký vzor takového podnikatele?

Například Tomáš Baťa. To byl „pan podnikatel“. Dokázal zásadním způsobem ovlivnit celý region i zemi. Podnikání je ale velmi těžkou disciplínou. Dnes řada firem funguje jen díky dotacím. Dotace pokrývají svobodný trh a vytvářejí nerovné podmínky. Umožňují přežívat méně efektivním společnostem, které přinášejí méně inovací. To není podnikání v pravém slova smyslu, jsou závislé na tom, že ze systému, přesněji našich daní, vysají a neefektivně přerozdělí prostředky. Často politicky spřízněným osobám.

Považujete se za vizionáře?

Říkají to o mně, ale pokora mi velí, abych nad tím moc nepřemýšlel a dál na sobě pracoval. Přál bych si hlavně, aby se nám podařilo v Golden Gate naplnit vizi, podle které provedeme klienty všemi fázemi ekonomického cyklu. Dnes se prostřednictvím zlata a stříbra připravujeme na krizi. Díky tomu budou lidé nejen ochráněni, ale mohou i zbohatnout. Až cena zlata a stříbra prudce vyrostе, tou dobou budou naopak levné akcie a nemovitosti. Plánujeme proto vytvoření investiční skupiny, kde budeme našim klientům poblíž toho pomyslného vrcholu na zlatě přelévat jejich peníze do správných akciových nebo nemovitostních portfolií. To je vize na celý život.

Nemohu se nezeptat na vaše bosé nohy. Jak to vzniklo, že jste začal chodit bez bot?

Bos chodím prostě proto, že je to zdravější a vyhovuje mi to. Od té doby, co nenosím boty, jsem nebyl nastydlý. Taky mi to lépe myslí. Je s tím spojený i zmiňovaný pocit svobody. Dnes si beru boty jen výjimečně, třeba do Národního divadla, nebo když napadne sníh, protože na sněhu bosá noha hrozně klouže, anebo když mě čeká nějaký sportovní výkon.

Mluvil jste o důležitosti vzdělávání... Od koho se učíte?

Hlavně čtu odborné knihy a články. Snažím se vzdělávat široce, mezioborově. Zajímá mě chemie, fyzika, jaderná

fyzika nebo biologie, protože přírodní vědy jsou od dětství mým velkým koníčkem. Nejraději čtu ale o ekonomii a historii, hlavně konec 19. a celé 20. století. Byla to velmi rychlá doba, odehrála se tam řada změn – ekonomických, politických a společenských. Fascinuje mě také starověk, historie Státu Izrael a vývoj židovského národa a křesťanství (tím nemyslím církví). Také hodně filosofické věci.

Dalšími koníčky jsou prý kvalitní hudba a zvuk...

Ano, jsem hifista, řadu komponentů si zvládnou vyrobit sám, třeba reprobedny nebo kabely. Ne všechno ale dokážu sám, něco vytvářím ve spolupráci s kamarády. Co se týká stylu hudby, jsem velmi nevyhraněný, hudbu poslouchám napříč žánry. Co moc nemusím, je metal a tvrdý rock.

Ví se o vás, že vaší vášní je muškaření. Kam jezdíte na ryby nejraději?

Asi do Norska, je tam nádherná příroda. Muškaření mě vytrénovalo v trpělivosti. Jsou dny, kdy deset hodin v kuse stojíte zmrzlí ve vodě, která má deset stupňů, s nadějí, že možná něco chytíte. Učí vás to překonávat nepříznivé okolnosti. Každý, kdo se naučí vyjít ze své komfortní zóny, bude úspěšnější. Podnikatel musí většinu času překonávat nepříznivé situace, čelit rizikům, narážet na limity, ať už svoje, nebo kolegů. Je to ale nezbytný a nekonečný proces.

Na čem by měli lidé zapracovat, aby se měli lépe a aby tak snadno neuvěřili libivým slibům?

Myslím si, že by stačilo, kdyby si všichni hodinu denně četli něco, co jim rozšiřuje obzory. Třeba články o přírodě, o historii, o společenských systémech, vědnic oborech, ekonomice, o financích, osobním a profesním růstu... zkrátka, aby si lidé zvykli přijímat a vyhodnocovat informace. Společnost, která čte intelektuální literaturu, intelektuálně roste, je odolnější vůči rizikům, je soběstačnější, získává kompetence, přináší inovace a celkově se posouvá. Také více touží po svobodě a odpovědnosti. Součástí takového čtení by měla být i například bible, ze které se můžeme dozvědět mnoho zásad a principů, které fungují dodnes. Naše společnost a legislativa vycházejí ze zásad obsažených v této knize a téměř nikdo ji nečte. Společnosti si se čtením mění názory a životní hodnoty. V důsledku toho bychom si poté volili politickou elitu ne podle toho, co nám slíbí, ale podle toho, jaké hodnoty zastává, reprezentuje, a podle toho, zda se můj osobní hodnotový systém slučuje s hodnotovým systémem našich společenských a politických elit. Byli bychom mnohem spokojenější, úspěšnější a bohatší, ne jen hmotně, ale celkově.

V ekonomice však něco, jako oběd zdarma neexistuje. Vše zaplatíme. Bud' vyššími daněmi, nebo častěji inflací.

Tomáš Míča Golden Gate je mé nejlepší pracovní rozhodnutí

Pracovní svět finančního ředitele Golden Gate Tomáše Míči tvoří hlavně čísla. Přesto je ve svých hodnotách nestaví na první místo. Důležitější jsou pro něj dobré vztahy, spolehliví kolegové a kvalitní produkt.

Tomáš Míča patří k nejužšímu vedení firmy. V tandemu s předsedou představenstva Liborem Brúnou pečuje o plynulý chod společnosti. Zatímco se Tomáš stará o vše, co se týká finanční a právní agendy, Libor řídí záležitosti kolem logistiky a fyzického kovu. V ostatních klíčových oblastech pak rozhodují společně. „Fungujeme spolu téměř telepaticky, v mnoha věcech se prolínáme a jsme vzájemně zastupitelní. Dalším duem ve vedení firmy jsou Pavlové (Pavel Ryba a Pavel Kupka – pozn. red.), ti zodpovídají za fungování obchodní sítě. Vše pak doplňuje a zastřešuje Honza Kubr, který je hlavním mozkiem v oblasti informačních technologií,“ přibližuje Tomáš fungování firmy.

Tomáš Míča

Do Golden Gate nastoupil v roce 2016. Je zodpovědný za správu a řízení firemních financí. „S Golden Gate mě pojí společná víze naplňování potřeb klientů prostřednictvím smysluplných produktů, které by měly tvořit nezbytnou součást portfolia každého investora.“

Tomáš je původem z Valašska, na zlínské univerzitě vystudoval fakultu managementu a ekonomiky a Zlín zůstal dodnes jeho srdeční záležitostí. Do Prahy se dostal až po studiích v roce 2008, kdy hledal uplatnění v byznysu. „Libil se mi obor poradenských firem se zaměřením na práci s klienty, věděl jsem, že se můžu hodně naučit,“ vypráví. Nastoupil proto do nadnárodní korporace Ernst & Young (EY) a zůstal sedm let. „Byla to velmi náročná práce spojená s častým cestováním a jednáním s velkými firemními klienty. Hodně mi to dalo, ale cítil jsem, že nechci, aby takhle vypadala moje doživotní kariéra,“ popisuje okamžiky před tím, než přišla pracovní nabídka ze společnosti CTP, jednoho z největších industriálních developerů v Evropě. Ve srovnání s poraden-

Z volného času Tomášovi zabírá nejvíce rodina a dva malí synové, dvouapůlletý Kryštof a devítiměsíční Albert. Nejraději pak odpočívá při cestování. „Libí se mi vlastně všude, rád vzpomínám třeba na Jihoafrickou republiku, Malajsii, Spojené státy či Rusko. Postupem času ale nejraději trávím čas v Evropě. Milujeme Francii, ideální dovolená je na kolech na francouzském venkově někde blízko vinice.“

skou „rutinou“ se ocitl ve zcela opačném prostředí. Firma v roce 2015 zažívala velký boom a silně expandovala do střední a východní Evropy. „Oproti extrémně rigidní a profesionální nadnárodní korporaci to byl naprostý protipól, dynamické prostředí bez zásadních pravidel,“ líčí Tomáš. V CTP měl na starosti administraci českých i zahraničních majetkových účastí, pod sebou měl mj. Polsko, Slovensko, Maďarsko, Ukrajinu, Rumunsko či balkánské země.

„Prošel jsem si dvěma úplně odlišnými zkušenostmi. EY bylo skvělé z pohledu firemní kultury, ale produkt nebyl zcela hmatatelný. CTP měla produkt jasnější, i když pro hodně lidí to jsou jen „divné boudy“ u dálnic, a ve svém oboru je nejlepší. Na druhou stranu – styl fungování firmy byl trochu divočejší,“ směje se.

Ke změně místa ho v létě 2016 přesvědčil dlouholetý kamarád z bývalé práce a tehdejší předseda představenstva Golden Gate Vladimír Brůna. Potřeboval doplnit tým, když klíčová kolegyně Hanka Bambuleová odcházela na mateřskou dovolenou. „Nastoupil jsem 1. října 2016 a bylo to mé nejlepší profesní rozhodnutí v životě. Ze dvou extrémů jsem se

poprvé dostal do prostředí, kdy jsem součástí nádherného projektu, který má dokonalý produkt a zároveň skvělé lidi. To, co Golden Gate přináší klientům a společnosti, je něco unikátního, co nenabízí nikdo jiný. Jsem moc rád, že jsem to rozhodnutí udělal, a věřím, že je to doživotní záležitost.“

„Tomáš je skutečně člověk na svém místě. V práci jsou pro něj důležité hlavně přesnost a bezchybnost, je doslova puntičkář, ale ve financích to ani jinak nejde,“ říká s úsměvem jeho nejbližší kolegyně Jana a Julie. Jako šéf prý umí být přísný. „Ale můžeme se na něj vždy spolehnout a víme, že nás podrží. A když má hodně dobrou náladu, tak si rád zpívá,“ prozrazují holky.

Do budoucna vidí Golden Gate jako stabilní a uznávanou firmu nejen v oblasti komodit, ale i dalších investičních aktiv v souladu s hospodářskými cykly tak, aby klienti své bohatství rozšiřovali v jakékoli fázi ekonomiky. „Žijeme už několik let v době, kdy je rekordně nízká nezaměstnanost, firmy se přetahují o lidi, nabízejí obrovské benefity. Tento růst ale nemůže trvat navždy. Pamatuju si, jak jsem v krizovém roce 2008 nastoupil do své první práce a jak se na nás přenášely velký tlak a nervozita, systém mířil do krize a firmy nevěděly, co bude. Díky této zkušenosti dnes cítím větší pokoru. Uvědomuju si, že každá párty jednou skončí a blahobyt není tou nejdůležitější životní metou.“

Mít jednoduchý život... dá dost práce. Kde začít?

Gabriela Milfortová

V prosinci loňského roku jsme se loučili doslova baterií otázek, které vás (pokud jste si je zodpověděli) nasměrovaly k tomu, co ve svém životě letos chcete a co ne.

Co je to nejdůležitější číslo 1?

Nový rok je sympatický v tom, že přirozeně vybízí ke změnám a okolí je bez větších protestů přijímá. Ne nadarmo se mění všemožné ceníky, ordinační hodiny a mnoho jiných věcí právě od 1. 1.

Za posledních několik let jsem vyzorovala řadu zajištěností, co se změn a návyků týče.

1. Palácové revoluce nefungují

Příliš mnoho změn prostě lidskému mozku a biorytmu nesvědčí. Je to i důvod, proč mnoho lidí nemá rádo změny a s nimi spojené selhání. Jak vypadají? Od Noového roku si naplánujete: chodit do fitka, jíst zdravě, naučit se anglicky a chodit všude na čas. Po pár týdnech: kapitulace. A staré koleje. Tolik věcí najednou prostě nejde uhlídat.

Řešení? Začněte postupně.

Jaká jedna oblast, dovednost, kdyby se vám podařila dostat do krve během roku 2020, by vám zlepšila život?

2. Podceňujeme důležitost opakování

Cvičit se musí hodinu denně, jinak to nemá smysl.

Vážně? A podařilo se vám to doteď?

Pokud to zvládnete 5 minut denně, pravidelně, uděláte pro své zdraví zřejmě víc než za poslední roky. Ostatně já jsem důkazem. V roce 2019 jsem strávila cvičením průměrně 10 minut, za to ale 5 dní v týdnu, 52 týdnů.

Kdybyste ze dne na den chtěli vyskočit tři metry do výšky, zvládnete to?

Když se ale každý den zaměříte na pouhý 1 centimetr a pak další k tomu, je to 3,65 metru za rok!

Netvrdím, že skočíte tři metry. Ale určitě skočíte víc, když budete činnost postupně opakovat a přidávat.

Řešení? Sledujte delší čas. Například 100 dní, půl roku. A kolikrát jste plán za tu dobu splnili (viz naše pravidlo na cvičení 5 ze 7 z ledna loňského roku). Taky se odměňte – dobrou večeří s přáteli, něčím, co vám udělá radost.

3. Navažte na již existující návyk

Že už jste tuto radu slyšeli? Jasně. A řídíte se jí? Ne.

Řešení? Formulujte si jednoduchá pravidla pro příští rok v oblasti, která je pro vás nejdůležitější.

A navažte je na rytmus, který už ve vašem životě existuje.

Co mám na mysli?

Mé téma pro rok 2020 je fyzická kondice. Loňský rytmus 5 ze 7 jsem zvládla. Takže s ním pokračuji a přidávám čas cvičení: 30 minut. Ráno hned po probuzení bez přemýšlení začínám jógovým protažením a posilováním břicha a zad. Večer pak druhem kung-fu, které se jmenuje jaam jong a může být v jistém smyslu meditací vestoje. Po cvičení pokračuji tím, že od 22 hodin už nechci vidět žádné modré světlo. (A tento návyk už je také vybudovaný.) Větší plány pro letošek nemám. Proč? Protože můj týdenní režim není vždy pravidelný, a tak právě udržet cvičení v tomto rytmu a minimálně 30minutové prostě vím, že bude větší výzva, než se nyní zdá.

A jakou výzvu před sebou máte letos vy?

TIP

Chcete-li se více zamyslet nad tím, jak efektivně pro sebe využít start nové dekády, navrhuji vám **video na youtube mého oblíbence Pavla Morice s prostým názvem „Čas“**. Dostanete hned několik praktických tipů, jak mít ze svého života každý den o něco lepší pocit.

Kanadská fauna – objevte něžnou stránku přírody

Investiční mince jsou zajímavým doplňkem každého finančního portfolia. Kromě ceny kovu v sobě nesou (až na malé výjimky) i nominální, uměleckou a sběratelskou hodnotu. A každá mince má také svůj příběh...

Nedotčená kanadská příroda a její obyvatelé patří mezi oblíbené motivy kanadské královské mincovny. Nejčastěji zobrazuje silné a majestátní tvory, jako je medvěd grizzly, vlk, bizon nebo sob polární. Nyní se však mincovna rozhodla představit jemnější stránku přírody a vydala sérii tří mincí s názvem Kanadská fauna. Jednotlivé mince zobrazují páry polárního medvěda, lišky a mořské vydry v něžném objetí v popředí scenerie s divokou přírodou. Jejich efekt podtrhuje speciální technologie rytí a kolorování, díky které vyniknou drobné detaily a zobrazená zvířata i krajina vypadají velmi realisticky. Mincovna tuto sérii považuje za vlastní způsob, jak vyznat lásku k divokým zvířatům Kanady a místům, která obývají.

„Věříme, že sbírání mincí může naplnit život zajímavým koníčkem a inspirací. To, co začíná jen jako zábava, vás může časem zcela pohltit a stát se skutečnou vášní,“ říká o mincích kanadská královská mincovna. Založena byla v roce 1908 a jejím jediným akcionářem je kanadská vláda. Vznik mincovny se časově shoduje s dobou, kdy rychle rostla produkce zlata na Yukonu. Bylo proto třeba založit rafinerii, která by surové zlato zušlechtovala a zároveň z něj razila mince. Dodnes jde o jednu z technicky nejvyspělejších a nejuznávanějších rafinerií zlata a stříbra na světě. Vlajkovou lodí kanadské mincovny jsou investiční mince z ryzího zlata a stříbra Maple Leaf, které nesou motiv javorového listu a razí se již od roku 1979.

Na podobě mincí se podílel oceňovaný kanadský malíř a designér specializující se na divokou přírodu W. Allan Hancock. Lícovou stranu s portrétem královny Alžběty II. navrhla známá Susanna Bluntová, jedna z největších ikon současného malířství. Mince jsou vyrobeny z ryzího stříbra a v nejvyšší mincovní kvalitě proof.

Nabídku mincí naleznete zde:

Zlato na sedmiletých rekordech

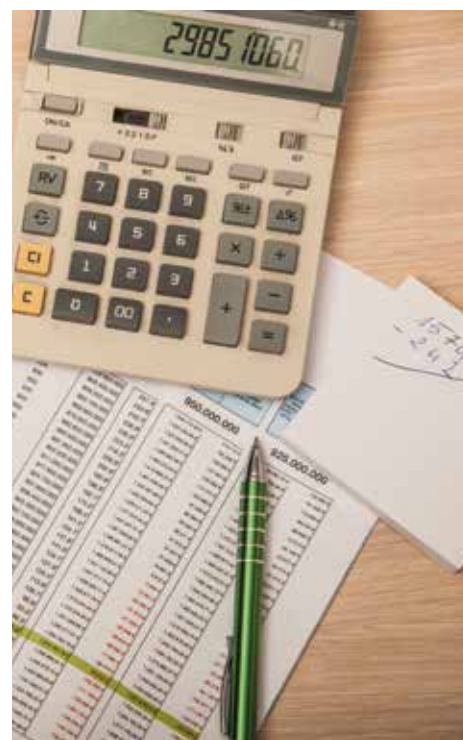

Zlato vstoupilo do nové dekády více než úspěšně. Jeho cena se začátkem ledna 2020 vyšplhala na nejvyšší úroveň za téměř sedm let a přiblížila se hranici 1600 dolarů za troy-skou unci. Zlato rostlo i v průběhu roku 2019 a s výkonem 18 % se zařadilo mezi nejvýkonnější aktiva. V září dokonce překonalo dosavadní korunový rekord. Pozitivní efekt na růst ceny zlata měla řada faktorů, které budou mít na investice vliv zřejmě i letos: politická nejistota, obchodní války mezi USA s Čínou, brexit nebo eskalace napětí na Blízkém východě. Navíc americká centrální banka (FED) snížila úrokové sazby a mluví se o úmyslném oslabování měn kvůli podpoře exportu. Riziko obnovení globální měnové války by pak mohlo vést k oslabení amerického dolaru, což by mohla být příznivá zpráva i pro komodity.

„Trhy teď vnímají jako obrovské riziko americko-čínské obchodní války. Investoři hledají bezpečí mimo dolar a papírové trhy, které jsou válkami přímo postižené. Zejména z toho důvodu vystřelila cena zlata na nová více než šestiletá maxima. Oslabení čínské měny byl elegantní způsob, jak neodpovídat na cla novými cly. Zlevňuje to čínský export, což přináší atraktivnější a levnější nákupy čínského zboží,“ uvedl pro média analytik Golden Gate Marek Brávník.

Češi se stále více zadlužují

Objem dluhu českých domácností plynule roste od roku 2016 a v loňském roce dosáhl rekordních hodnot. Ke konci třetího čtvrtletí dlužili lidé 2,41 bilionu korun, meziroční nárůst je o 143,7 miliardy. Z toho 117,6 miliardy byl nárůst dluhu z hypoték a úvěrů ze stavebního spoření, a to přesto, že trh s hypotékami postupně ochlazuje. Vyplývá to z údajů bankovních a nebankovních registrů klientských informací. Roste také počet lidí, kteří mají úvěr na bydlení a zároveň čerpají ještě nějaký další typ úvěru. To může indikovat, že lidé často doplňují své hypotéky i jinými úvěry. Možná je třeba připomenout si moudrá slova jedné z největších odbornic na finanční vzdělávání v Česku, Marcely Hrubošové: „Finanční gramotnost není o tom, za jaký úrok si mám půjčit, ale o tom, co se stane, když nebudu mít na splátky.“

Stříbro následuje zlatý trend

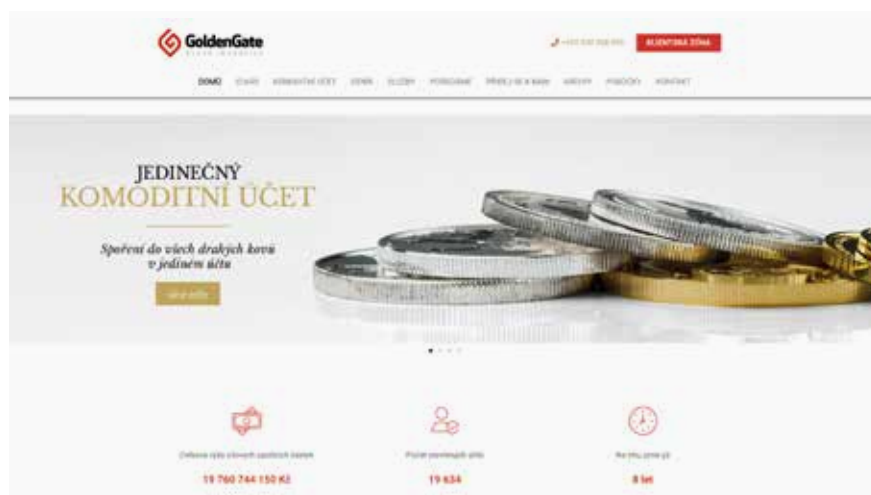
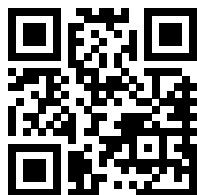
Stříbro se obchoduje na 26letém minimu ke zlatu. Nabízí velmi zajímavou možnost růstu, zejména díky investo-
rům, kteří zatím raději obchodují se stříbrem z krátkých
pozic. Poslední týdny roku 2019 byly pro cenu stříbra
velmi příznivé. „Cena stříbrného kovu momentálně roste
k loňským maximům, a jakmile prorazí jejich úroveň, je
cesta nahoru otevřená. Nebylo by překvapením vidět
stříbro atakovat hranici dvaceti dolarů za unci ještě v le-
tošním roce. Přesně se tak potvrzuje, že stříbro reaguje
na aktuální situaci později než cena zlata, nicméně v prů-
běhu růstové fáze cenu zlata procentuálně předbíhá,“
vysvětluje vývoj Marek Brávník.

Stříbro je vzhledem ke své nízké ceně a širokému prů-
myslovému využití nenahraditelnou komoditou. Ještě
donedávna uspokojovaly poptávku po stříbře centrální
banky rozprodejem svých zásob. Většina světových
ložisek je totiž za vrcholem těžby. Poptávka po stříbře se
bude nadále zvyšovat, což bude tlačit cenu dále nahoru.

Máme pro vás nový web!

Zmodernizovali jsme a aktualizovali naše interneto-
vé stránky www.goldengate.cz. Doufáme, že budou
pro vás nyní přehlednější a uživatelsky příjemně-
jší, ať už je budete číst v počítači, nebo v mobilu.
Najdete zde nové články, informace o přednáškách
i kontakty na naše kanceláře a spolupracovníky.

GOLDEN GATE CZ a.s.

Václavské náměstí 1282/51

110 00 Praha 1

+420 840 888 999

+420 776 448 853

info@goldengate.cz

www.goldengate.cz